

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
 Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
 Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid. Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
 Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiuri 30 fil.
 rândul cu litere garmond.

In jurul înființării orfelinatului.

Păreri din cercuri preoștești.

O floare neveștejă din cununa meritelor fericitului în Domnul, Arhiepis. și Mitr. Ioan Mețianu, e îmbrățișarea cu toată căldura a ideei pusă pe tapet de a se înființa marele orfelinat, care să adăpostească în singurul seu odrasalele orfane ale eroilor noștri, cari și-au vărsat sângele pe altarul patriei mult iubite.

Altfel nici că se putea, căci e de neînchipuit, ca noi să nu ne îngrijim de atâta văstărele tinere, rămase fără obloduire. Precum părinții au datorință sfântă să se îngrijească de fiilor, tot aşa și conducătorii naturali ai poporului au datorință morală de a chivernisi bine avutul națiunii când se vede că e ajuns în primejdie și e pe cale de a să ruina.

Prin un astfel de gest nobil ne împlinim nu numai o datorință patriotică și socială, ci mai ales una națională. Națiunea care nu să îngrijește de orfanii săi, n'are drept de existență. Ideea în sine e deci nobilă și cere o întruchipare urgentă. Modul de a o pună în practică e însă anevoieios, luând în considerare mii de orfani pe cari îi avem. Dar avântul însuflării generale, împlinirea conștiențioasă a datorinței din partea celor chemați, față de națiune, toate le va învinge. Deci cu ajutorul lui Dumnezeu înainte, pe calea apucată!

In preajma ținerei sinod. protopopesc al tractului Cluj mă întâlnesc cu mai mulți colegi. Discutăm împreună chestiunea în mod amănunțit. La urmă unii mă îndeamnă să meditez asupra afacerii și să vin cu ceva propunere în cauză la sinodul protopopesc, ori în foia noastră. Mă pun și studiez chestiunea. De bază am luat datele statistice, de oarece ele sunt în stare să ne pună în deplină cunoștință de cauză. Luând de fundăment datele acestea statistice mult grăitoare, am ajuns la concluziunea, că prin înființarea unui, ori chiar două, sau trei orfelinate, nu ne ajungem scopul, dacă nu facem chiar în fiecare sat câte un orfelinat. La oaste sunt duși azi circa 1/2 milion de Români. Din aceștia cam 70% sunt căsătoriți. Să zicem că 10% n'au copii. Ne rămâne un rest de 60%, deci cam 300,000 oameni cu copii. Dintre aceștia să presupunem că numai 15%, adică 45,000 vor fi greu răniți și morți, în urma căror rămân cel puțin 80—100,000 orfani. Din numărul acesta putem socoti, fiind neamul nostru un popor sărac, 50%, adică circa 50,000 orfani săraci, cari au lipsă de ajutor și sprijin. Ce orfelinat, sau câte orfelinate ar fi în stare să poată cuprinde atâtă orfani? Ce capital uriaș ar trebui să se adune, ale cărui interese ar putea să aducă atâtă venit, ca să se poată întreține atâtă copii cu vipt, îmbrăcămintă, grijitorii și administrație etc.? Si nu iau în considerare spesele enorme pentru procul-

rarea intravilanelor și edificarea caselor de lipsă.

Luând apoi în considerare, că noi Români avem 1791 parohii, plus 572 filii gr. or. și 1525 par. cu 1284 filii gr. cat. în total 5172 comune bisericesti, și repartizând numărul orfanelor pe comunele bisericesti, am avea una cu alta în fiecare comună bisericăscă 8—10 orfani. Si acum să ne închippuim, că din fiecare comună bisericăscă numai un orfan are să fie primit în orfelinat, avem 5172 de orfani. Si acesta e un număr considerabil și cele 2 orfelineate proiectate la Sibiu și Blaj nu vor fi în stare să susțină atâtă orfani; și chiar să-i poată cuprinde în sine, încă n'am salvat mizeria orfanilor, adăpostind numai câte unul din fiecare comună bisericăscă.

Deci pentru a să putea salva toți orfanii, e de lipsă, ca fiecare comună biserică să înfăntzeze câte un orfelinat, iar orfelinele centrale înființande să se mărginească la primirea numai a unui număr restrâns de orfani, ca să le poată da creșterea recerută.

O selecție trebuie să se facă. Orfanii intelectualilor săraci trebuie în prima linie preferați, apoi se va face o primire proporțională, după ținuturi, a orfanilor noștri din pătura de jos mai săracă a poporului, din cari să se crească o clasă de meseriași și industrialași de tot felul, căci bine știm, că meșteșugul e plug de aur, și mai vârtos acum e timpul potrivit să ne creștem o clasă de mijloc puternică și viguroasă, care ne lipsește.

Să se primească apoi și orfani din ținuturile unde economia câmpului e rentabilă, ca astfel să ne formăm și agronomi buni, cari să știe povățui și pe alții la o agricultură rațională. Din orfanii de țărani cu talent deosebit să suplinim perderile avute în bărbătii cărturari.

O secție pentru fetițele orfane încă ar fi la locul său.

Si acum să mă întorc la mulțimea orfanilor, cari nu pot fi primiți în orfelinele centrale. Acestia încă trebuie ocrotiți și crescuți cu deosebită atenție. Sarcina aceasta revine preoților noștri, împreună cu comitetele parohiale, respective împreună cu reunurile de femei, unde sunt.

Fiecare preot are datorință sfântă să facă o conscriere a tuturor orfanilor fără sprijin din parohia sa, apoi convocând comitetul parohial (respective reunirea femeilor) împreună să afle modalitățile potrivite pentru adăpostirea lor.

In fiecare sat avem oameni mai cu stare, cari n'au copii, aceștia trebuie rugați să-i primească și să le dea creșterea recerută, în schimb apoi, când orfanii vor fi mai mari, le vor fi de folos. Dacă nu pot fi adăpostiți toți orfanii în felul acesta, atunci restul trebuie plasat pe la case pentru plată (ce în tot cazul n'ar costa atâtă, căt întreținererea unui orfan în orfelinatul central). Spesele de susținere s'ar aduna prin contribuirile benevoile (fie-

în natură, fie în bani), și ce nu ajunge, comitetul parohial are a se îngriji, ca în bugetul parohiei să se inducă și suma aceea de lipsă (respective unde este, reunirea femeilor s'ar îngriji de aceasta.) Din caz în caz și din fondurile centrale menite spre acest scop s'ar mai putea vota sume de întregire. Ba și comunele politice și corporațiunile foștilor iobagi încă ne-ar sta în ajutor, dacă am stăruii cu tot din adinsul, după cum zice și Măntuitorul: «Bateți și vi să va deschide, cereți și vi să va da». In felul acesta, cred eu, am ușora soartea orfanilor noștri, iar preoții noștri s'ar arăta vrednici de chemarea lor, îngrijind de aceia, ai căror părinți i-au susținut pe ei. Deci la lucru, ca prin fapte să ne arătăm vrednicia!

Aurel Muntean
preot.

Rușii dorește pacea. Într-o ședință din urmă a dumei rusești deputatul naționalist Savenko a făcut comunicarea, că osuță cincizeci de deputați din dumă au subscris și inițiat țarului un memorandum, în care îroagă să lege pace separată cu puterile centrale. Poporul rusesc, — spune Savenko, — nu vrea continuarea răsboiului, a perduț orice însuflare, nu are incredere în aliați, și dorește pacea. In memorandum se spune, că nu sunt date posibilitățile, ca armata rusescă să învingă măcar de aci înainte, și astfel guvernul țarului ar fi dator să cruce poportuinea de suferințe inutile.

Căderea Verdunului. Un ziar mare din Elveția primește următoarele informații din Paris, despre starea sufletească a populației de acolo, îngrozită de gândul, că Verdunul va cădea într-o bună dimineață în mâna Germanilor: „Emoțiunea e aici, în Paris, extraordinar de mare. Publicul smulge din mâna vânzătorilor de ziare edițiunile speciale ale gazetelor, cari publică amănunte despre desfășurarea luptelor dela Verdun. Se simte pretutindenea, că partida care se joacă acum, va fi definitivă de astădată. Dacă va cădea Verdunul, se va produce în Franția o importantă criză guvernamentală (guvernul și presidentul republicei se va duce) și o schimbare în înaltul comandament. Fapt e, că poziția guvernului presidat de Briand, precum și a tuturor oamenilor politici, cari au luat parte activă la urzirea și începerea răsboiului, este astăzi foarte săruncinată. Căderea Verdunului va atrage deci după sine în mod necondiționat căderea guvernului, și de astădată domnul Clemenceau va trebui se fie adus la putere. Acesta apoi va trebui se țină seamă de opinione publică franceză și de oboseala ce i-a pricinuit o neîntreruptul insucces, cautând se închee pacea, dacă conducătorii nu pot să dea Franciei victoria promisă. — E sătul deci de răsboiu și bietul popor francez!

Numai peste Prut!...

Rusofili din România, convinși fiind acum pe deplin, că peste Carpați nu mai pot trece ca să ie Ardealul, cum cereau la începutul răsboiului, fac mare propagandă pentru ca România să treacă Dunărea și să înceapă răsboiu cu Bulgaria, împedindu-i în realizarea idealului lor național, deja înfăptuit. Acestor nescociți, al căror număr din fericire e astăzi foarte scăzut, le răspunde ziarul «Seara» din București, spunându-le într'un număr mai recent următoarele:

«Ei bine, dacă asmuțarea opiniei publice, la începutul răsboiului, împotriva Austro-Ungariei, a putut fi numai o greșală, — noua acțiune de asmuțare, împotriva Bulgariei, constituie o crimă de înaltă trădare!

Trebue să fie stabilit, că nu se va vărsa o picătură de sânge românesc pentru altceva, decât pentru realizarea idealului național.

Avem noi vre-o revendicare de făcut peste Dunăre, avem noi ceva de cucerit dela Bulgari?

Fără îndoială că nu!

Rusia ar dori să se răzbune pe Bulgaria; ar vrea să-i pedepsească, cum s'a exprimat țarul Nicolae. S-o facă, dacă îi dă mâna. Dar să se servească de noi pentru asta? Niciodată! Vasali ai Rușilor de bunăvoie nu vom fi,oricât s'ar agita federaliștii!

Urmărim în cursul acestui răsboiu realizarea idealului nostru național. Evenimentele ne arată, că îl putem realiza peste Prut. O vom face la timp oportun.

A-și închipui însă cineva, că ne-am păstrat până acum forțele întregi, ca să ne dăm tava pe malul Dunării cu Bulgaria, asta e curată nebunie.

Nu ne mai îndreptăm privirile, nici peste Carpați, nici peste Dunăre, ci numai peste Prut, numai într'acolo putând nădăjdui să ne îndeplinim idealul național. Oricine încearcă să determine o altă acțiune, făptuește, conștient ori inconștient, un act de tradare de țară și neam.

Sunt părerile, pe cari le-am avut și noi dela începutul răsboiului, când spuneam, că România nu poate se meargă decât numai alătura cu noi și cu Germania, dacă vrea se iasă mărită din răsboiu, deci în contra Rusiei, ori apoi se remână neutră până la fine, dar atunci se espune primejdiei de a remânea după răsboiu mai mică decât Bulgaria. Încă nu e târziu! România se mai poate decide se facă trecerea cu brava ei armată peste Prut. Numai drumul acesta îi mai stă astăzi deschis pentru a se putea mări și întări, numai drumul peste Prut!

Răsboiul.

Rușii au atacat la frontul răsăritean atât trupele noastre, cât și cele germane. Se vede, că a fost ordonată o ofensivă generală, care însă n'a succes. Asupra pozițiilor trupelor noastre din Galați de ost a fost deschis un foc puternic de artilerie, și a atacat și infanteria, dar a fost respinsă, cu perdeuri însemnate pentru dușman. Asemenea au fost respinse și atacurile rusești asupra trupelor germane, la Postawy, Riga, Dünaburg, și pe alte locuri, având Rușii pretinderea enorme perderi. Peste o mie de Ruși au ajuns în captivitate.

La frontul dela apus Germanii au avut succese noue. Au mai luat câteva poziții dela Francezi, contratacurile acestora au fost respinse, și 3000 de Francezi au ajuns de nou în captivitate la Nemți, între ei 58 de ofițeri. La frontul italian și în Balcani situația e neschimbătă. În Persia Rușii au intrat iu Ispahan și în Teheran. La Salonic s'au întâmplat mici ciocniri, și probabil că se vor începe acum și aci luptele mari, decizătoare.

Dela Academia Română.

Cetim într-o foaie din România, primă cu mare intărziere, că în ședință din 19 Februarie v. (3 Martie n.) a „Academiei, Romane” din București, după ce a fost parțială din partea președintelui, Dr. Istrate, marca regină Elisabeta a României, a rostit și domnul Duhu Zamfirescu, membru activ al „Academiei”, următorul discurs, în numele literaturii române:

„Domnule președinte! Vă rog să permiteti unui membru al secției literare să educe în numele poetilor prinoul durerii și lacrimilor sale la picioarele tronului, pe care s'a stins Carmen Sylva.

Viața pentru unii e o înselăciune și o vale de plângeri, pentru alții viața e o grădină. Și din valea durerii și de pe plăjuirile fericirii căntă sufletul omenesc până la marginea mormântului.

Pentru acei ce căntă în viață, moartea apare mai puțin spăimoasă. Aceia cred eu putere într-o lume viitoare, căci credința lor este însă viața lor. A nu mai regăsi ni cări și nici odată pe cei ce ne-au făcut să palpităm cat am trăit, este o imposibilitate filozofică, și s'ar putea zice aproape matematică, dacă sufletul există.

Vă aduceți aminte, d-le secretar general, sunt acum doi ani, când împreună cu mai mulți colegi am mers la palat, să ducem Reginei poete omagiu bătrânei reviste „Convorbiri literare”, pe care aveți gloria de a fi fondat?... Sub lumina sfioasă a lămpilor, în cadrul feeric al salonului în care locuia Doamna Tării românești și țărănește Regina lumei, ne-a apărut o vizuire antică, trăind parțial afară din timp și din spațiu, ceva ce ar fi putut să fie genul binelui sau muza lui Homer, — căci pe jumătate oarbă, Ea ne căuta cu mâinile întinse, ca să ne găsească și să suridă fiecăruia.

FOIȘOARĂ.

Povestea unei regine

de Carmen Sylva.

(Urmare.)

Un copac în deosebi mi-e drag, și acesta e — teiul. Fiindcă m'am rugat frumos de el, mi-a spus povestea lui.

Teiul a fost cândva un copac ca oricare altul. Frunzele lui erau ca și ale celorlalți și n'avea nici un miroș și nimenei nu-l lăua în seamă. S'a rugat de Dumnezeu, săntul să se milostivească și să-l dăruască și pe el, ca și pe celalți, cari aveau miroș sau flori, ori păsărele sau albine mai multe, sau dădeau umbră mai deasă, ori foșneau mai frumos.

El își spuse păsul lui Dumnezeu sfântul. Acesta îi găsi dreaptă plângerea. «Așa e», zise El, «m'am purtat într-un rău, dar lasă că o să îndrept pe dată răul. O să-ți foșnească frunzele și o să împărtășii mirezme și-i voi da frunze mai măndre ca ale tuturor, și păsărele și albine și tot ce-ți cere inima. Toate și le voi da; pentru că ai fost cu răbdare atât amar de vreme».

Să peste noapte sosișă stolurile de ingeri și întinseră de frunze, fiecare inger întinse căte una și-si flutură ariparele, ca păsărelele când voiau cu orice chip să smulgă lână din tufiș, sau un fir de păr

Ei bine, muza a murit.

In genunchi vin poetii să se prosteneze la catafalcul scoprit cu flori, dela care iradiază geniul frumosului eter.

Resturile pământesti vor merge să se odihnească în cripta lui Neagoe Basarab, alături de ale lui Carol cel Mare, dar susțineță: *Ei va pluti în jurul neamului nostru, ca un nimfă de apărare și o făgăduință.*

Fondul orfelinatului.

(Urmare.)

Colectă din Nocrich (Agnita): Aaron Mețianu par. 20— Ioan Ienciu Nr. 201, 25— etc . . . 117—

Colectă din Băița (Zarand): «Zărândeana» 24·60, George Drăgan par. 20— Lazar Perian proprie. 12— Ioan Olariu not. 5— Iosif Radu croitor 5— Bis. gr. or. 10— La cununia lui Dr. Petru Groza avocat au contribuit pentru Orfelinat următorii: Adam Groza preot as. con. Coșteiu mare 100— Dr. Cornel Moldovan medic Băița 100— Ds. Alexandrina Moldovan, Deva 20— Dna Asineta Bobeu preot. Petreni 20— Artemie Bălaș comec. Băița 26— Pompei Popoviciu preot Ocolislămare 20— Dr. Petru Groza adv. Deva 20— Liviu Groza contabil la «Făgetana» 20— Ioan Olariu notar Băița 20— Dna Melania Olariu 10— Victor Frohnmeier farmacist Băița 10— Dna Ludwig Wallentin neg. Băița 10— Nicolae Popica cont. la «Zărândeana» 10— Dna Maria Petreu preoteasă, Tâmpa 10— Alexandru Schuster comec. Deva 10— Dna Georgina Drăgan preot. Băița 10— etc . . . 524·20

Col. din Gușterița (Sibiu): Însoțirea de credit 60— Iacob Moldovan 10— Ioan Bânda 10— Nicolae Dănilă i. 10— Dumitru Pereia 10— Ilie Perea 6— Irimie Bica 5— și soția Maria Bica 5— George Stăneasă inv. penz. 5— etc . . .

Col. din Pătrângeni (Abrud): . . .

Col. din Bucerdea vinoasă (A. Iulia): Sofron Truța 5— Istina Adam 5— Veronica Picos 6— Dr. Kornya Gyula 5— Ioan Popa par. și soția 20— Bis. gr. or. 20— Antonie Pop și soția 100— etc . . .

Col. din Porumbacul inferior (Avrig): „Porumbaceana”, inst. de credit 100— Bis. gr. or. 30— Dimitrie Mandea par. 20— Văd. Elena Matei Vulc 10— David și Maria Nistor 10— Ioan și Sinefta Urlea 10— Gheorghe și Sinefta N. Albean 10— Ioan și Sinefta D. Stochița 6— Dionisie Schiop 5— etc . . .

Col. din Fundata (Bran): Valeriu Pușcariu adv. par. 10— și alții

Col. din Predeal (Bran): Bis. gr. or. 8— și alții . . .

Col. din Simon b. v. (Bran): Ioan Mănoiu par. 10— Bis. gr. or. 10— și alții . . .

Col. din Sohodol b. v. (Bran):

de pe capul meu, ca să-si facă un pătuț moale pentru pușorii lor.

Să le fi văzut cum trăgeau și fălfăiau din aripiore și cum se trudeau. Și așa au fălfăit și au tras de frunze toți îngerașii, până ce frunzele se făcuseră de trei ori mai mari de cum erau. Aduseră apoi ulcele cu vopsele pe cari și le legără în jurul pântecelui, în loc de pensule smulseră căteva pene dela păsări și se apucă să argintească scăfoile pe dinăuntru, ca să nu domnească nici odată în tunerecul în umbra teilor. Și ce frumos era verdele acela, cu dedesubtul lui de argint, care la cea mai ușoară adiere a vântului se îndoia arătându-și argintu-i fin. Vopselele ingerilor sunt trainice, nu le sterge nici furtuna, nici ploaia.

Veniră apoi alți ingeri, sărutără și desmierdară ramurile, și ce să vezi? De odată răsărîră flori subțiri, învăluite în vestimente lungurete verzuie, niște bobocei micuți, micuți și neînsemnată. Dar când se deschise bobocii, se răspândi un astfel de miroș, în căt umplu întreaga pădure și copaci se întrebau cu toții privindu-se: «Ce să fie aceasta? Ce miroase așa de frumos? O astfel de mireasmă nu am mai simțit noi nici odată. Nici fragii, nici cimbrul nu miroasă așa de frumos».

Mirosea belșugul de flori al teiului de argint. Când văzură păsărelele umbra întinsă și vie a teiului, veniră în cărduri dese și porniră să cânte, să cânte toate în

Victor Pușcariu par. 20— Archip. Puchișu 20— și alții . . .

Col. din Baciu (Brașov): Aurel Oancea par. 10 etc . . .

Col. din Muntele rece (Cluj): Bis. gr. or. 20— Gheorghe Toader par. 20— etc . . .

Col. din Bogata olteană (Cohalm):

Col. din Ciceu-Poeni (Dej): Alex. Sighiartău par. 20—

Varvara Sighiartău preoteasă 10— etc . . .

Col. din Valea mare (Geoagiu): Bis. gr. or. 5— etc . . .

Col. din Uroiu (Geoagiu): Stainer Găspăr 5— Valeriu Goron par. 5— etc . . .

Col. din filia Cărpiniș (Geoagiu):

Colecta elevilor de școală din Calbor (Făgăraș): Ioan Paicu inv. 10— și alții . . .

Col. din Socet și fil. Poiana Rechișelii și Runcul mare (Hunedoara):

Col. din Medeșfalău (M. Oșorhei):

Col. din Ponor (Lupșa): Maria Herdea 10— Aurelia Bocșa 10— Ioan Vișă not. 10— etc . . .

Col. din Egerseg (M. Oșorhei): Alex. și Leontina Borda par. 10— etc . . .

Col. din Vinerea (Oaștie): Romul Albu, cap. 10— Avram și Maria Opincariu 10— Nicolae Mihailă prop. 100— Maria și Nicolae Macarie 10— Ioan Simu i. Ioan 5— Ioan Teșală 6— Ioan Hariță i. Ioan 5— Ioan Herlea i. Ioan 1. Nicolae 5— etc . . .

Col. din Tămașa (Unguraș): Andrei Măgurean par. 5·20 și alții . . .

Col. din Miluan (Unguraș): Augustin Crăciunăs par. 10— Vasile Ciucă inv. 10— Ioan Ciucă i. Dănilă 7— Gavrilă Danciu Todor Danciu neamă 7— etc . . .

Col. din Grohot (Zarand): Bis. gr. or. 5— etc . . .

Col. din Iacobeni (Agn.): Valeriu Cosma par. 5— Macedon Turcu 5— etc . . .

Col. din Cârna (A. Iulia): Daniil Chirilă, par. 5— Ioan Barna, not. cerc. 5— Ioana și Mădăra Roșiu 8— Avram Grecu și Maria 10— Lazar și Ana Tincu 100— etc . . .

Col. din Poarta (Bran): Ilariu Reit par. 10— „Parsimonie” 5— Alexe Chițu 5— G. Stanciu Voinescu 6— Din f. bisericii 20·60 etc . . .

Col. din Boereni (Cetatea de peatră): Nicolae German adm. par. 10— Man Pahone 5— Familia Man 6— etc . . .

Col. din Lăpușul unguresc (Cetatea de peatră): Andrei Ludu prot. 100— Dr. Gavrilă Buzura adv. 150— Dr. Ioan Petruș adv. 100—

Col. din Borcut (Cetatea de peatră): Gavril Cristea, inv. 20— Ilie Leșe primar 8— Todor Faur crănic 8— Todor Leșe i. Istafie 7— Lupuț Faur i. Ioan Moise 7— Dumitru Faur 7— Florica Leșe 7— Ioan Ioanesc i. Grigore 6— Pavel Leșe i. Dumitru 6— etc . . .

Col. din Porumbacul inferior (Avrig): „Porumbaceana”, inst. de credit 100— Bis. gr. or. 30— Dimitrie Mandea par. 20— Văd. Elena Matei Vulc 10— David și Maria Nistor 10— Ioan și Sinefta Urlea 10— Gheorghe și Sinefta N. Albean 10— Ioan și Sinefta D. Stochița 6— Dionisie Schiop 5— etc . . .

Col. din Fundata (Bran): Valeriu Pușcariu adv. par. 10— și alții

Col. din Predeal (Bran): Bis. gr. or. 8— și alții . . .

Col. din Simon b. v. (Bran): Ioan Mănoiu par. 10— Bis. gr. or. 10— și alții . . .

Col. din Sohodol b. v. (Bran):

cor. Albinele băgară de seamă în curând, că e ceva mai deosebit ca miros și prinderă să sugă și făcură o miere, cum nu mai făcuseră ele nici odată. Și când sunau clopoțele în satele din vale, atunci sunetul se anina de bolta măreță a frunzelor, dând tonul cântecelor de păsări și zumzetul de albine. Veverițele alergau de colo până colo la cântecele acestea, ca să intregească veselia și să nu lipsească nici danțul. Toamna frunzele teiului erau atât de galbene, că și când ar fi adunat în ele toate razele de soare, că să amăgească păsărelele, făcându-le să credă că-i tot vară.

Si teiul ajunse cel mai bogat copac de pe lume. El avea mai mulți musafiri și mai multă veselie ca toți ceilalți, și miros și strălucire și-și putea întinde adăpostul lui de ramuri peste căt mai mulți. Ba poate ajunge la o vârstă căt mai înaintată. Teiul poate trăi multe veacuri, de aceea și cel mai drag satelor. Sub teiul din sat stau oamenii la sfat și la odihnă, la joc și la judecată, la fumat și la cântat. El e prietenul țărănuilui, el știe tot și ia parte la tot, fie la bucurie, fie la dureri.

Tieiul le dă mierea cea mai bună care se vinde mai cu preț ca oricare alta.

Teiul dă umbră deasă, slugind de adăpost când plouă, căci nu lasă să străbată nici un strop, atât de late îi sunt frunze, atât de imbelisgute crăcile. Si m'e mers cam tot ca teiului.

Mirosea belșugul de flori al teiului de argint. Când văzură păsărelele umbra întinsă și vie a teiului, veniră în cărduri dese și porniră să cânte, să cânte toate în

152—

47·80

70·88

50—

80·60

17·20

44·90

27·20

19·20

82·62

13·08

54—

64·40

241·10

ilegitimă a celui mobilizat nu se împărăște de ajutor militar.

Urme adânci și simțitoare ne-a produs răsboiu mondial pe terenul învățământului popular, căci mai toți învățătorii sunt mobilizați, iar preoții, pe lângă misiunea lor indoit de grea, provad dela începutul răsboiu ne copiii satelor noastre cu acele cunoștințe, care sunt necesare pentru continuitatea, atât de arzătoare în tracul nostru, a învățământului românesc.

După desbaterea unor chestiuni de interes local și după comunicarea rezoluțiilor consistoriale, din protopresbiter în cunțe bine simțite mulțumește membrilor sinodali pentru interesul ce-l poartă față de afacerile noastre bisericesti și sedință se ridică.

Theodor Mușca

Prec.

Dela societatea de patronaj.

Orfelinat pentru orfani răsboiului și casă de corecție pentru fetițe în Cluj!

Primim spre publicare următoarele:

Marele răsboiu mondial, sub a căruia grozavă povară stă lumea întreagă, pretinde nu numai jertfe de avere și stinge, ci o și mai mare încordare a puterii pentru susținerea vieței morale.

Prin răsboiu s'au ureat puterile omenești în anumite direcții ale vieții până la nemărginire, în alte direcții însă, ca întregire naturală, se poate observa o mieșorare considerabilă a puterilor.

In strânsă legătură cu aceasta stă experiența adâncă sfiduoare a creșterii tineretului.

Tata e de luni de zile în răsboi, mama absentă zilnic de acasă, prin lucru campului reținută de a putea supraviețui copiilor săi; este deci de mirat, dacă tineretul fără sprijin moral necesar în urma multelor ișpite zilnice dă pe căi greșite?

Experiența aceasta regretabilă a facut-o mai întâi societatea patronagiului, care în legătură cu judecătorii denumiți pentru cauzele criminale ale tinerilor adulți își consideră de misiune nobilă, ca pe copiii și copilele ajunse în privința morală spre povăniș, prin sfaturile lor bune și prin influență asupra acelora să-i abată și ferăscă de calea îngrozitoare a crimelor.

In luniile de când a erupt răsboiul s'au duplicitat cazurile delinvenților tineri, fiind unele din aceste cazuri mai grave, unde sfaturile bune și silința superiorilor spre a aduce pe criminali din rătăcire îară la calea dreptă, nu mai au nici o influență și nici un efect asupra respectivilor, prin urmare pentru acestia e necondiționat de lipsă să fie dată spre creștere într-o casă de corecție, unde sub o supraveghere aspiră și creștere strictă pot fi numai îndreptați.

In părțile ardeleni a lipsit cu desăvârșire o astfel de casă de corecție pentru copile, și de aceea putem primi cu căldură, ca o idee foarte salutară, planul centralei patronagiului din Clej, ca acolo să se înființeze un astfel de orfelinat pentru fetițe, cu numele „Othon”.

Mijloacele înființării vor fi acoperite parte din averea societății de patronaj, parte din colecte și solviri benevoile adunate dela particulari.

Oreșul Cluj a dat pentru scopul acesta un intravilan de 8 jugăre de pământ, ca loc de zidire cu gădină, fapt de o mare iosemnitate, deoarece tineretul, pe lângă

și eu voi am să le economisesc osteneala și să simplific lucrul.

Am pornit în căutarea unui nume, care să nu dea de bănuitor cine sunt. Zisei într-o deminează doctorului: «Aș vrea un nume frumos de poet, dar pentru că sunt în România, deci în mijlocul unui popor latin, din care fac parte, îmi trebuie un nume latinesc. Numele să amintească însă de unde mă trag. Cum se zice pădure pe latinește?»

«Pădure se chiamă *Sylva*. Unii scriu și *Silva*.»

— «Ce frumos e! și cum se zice pasare?»

— «Avis». — «Asta nu-mi place, nu sună frumos. Cum se mai zice cântec pe latinește?»

«Cântecul se chiamă *Carmen*.»

Bătui în palme: mi-am găsit numele.

Pe nemțește mă chiamă cântecul pădurii, și pe latinește *Carmen Sylvae* dar *Sylvae* nu sună ca un nume adeverat, o să mă servesc de o mică greșală și vreau să mă cheme *Carmen Sylva*.

Si mie imi merge ca teiului. Mulți cântăreți vin și se adăpostesc sub crengile mele și cântă în casa mea; albinele sunt nenumărate, căci în casa mea se lucrează mult, toți sunt harnici din zori până în seara, albinele mele roiesc de colo până colo.

(Va urma).

creșterea strictă, poate fi instruit și ne tenență grădinăritului, legumăritului, florăritului etc. În primii ani însă va servi institutul ca orfelinat pentru orfani răsboiului și numai mai târziu va fi pus la dispoziție adevăratului scop, ca casă de corecție pentru fetițe tinere.

Pentru ambele direcții merită institutul să precicieze și ajutorul nostru. Luând în considerare că noi am avut fericirea până acum să fim feriți de amenințarea mizeriei a răsboiului, ne-am putut vedea de cele de lipsă ca la timpuri bune și de pace, de și unii particulari vor fi avut de suferit, totuși mareea parte nu se poate nici de cat plângere, prin urmare avem sfanta datorină a sprijinii după puteri o instituție, care are marea misiune de a îngriji de aceea parte a tinerimii, care a fost mai mult încercată prin urmările răsboiului și ca să nu suferă copilele tinere, cari prin absența părintelui dus în răsboi, ba chiar și mort pentru patrie, n'au putut să-și primească creșterea corespunzătoare.

Creșterea copiilor în „Othon”-ul din Cluj se va face conform împrejurărilor, în limba statului; cu toate acestea însă se înțelege de sine, că în acest orfelinat numai acei orfani ai răsboiului și mai târziu acele fetițe fără sprijin moral vor fi interne, cari în orfelinatul de confesiune și limba lor maternă nu pot fi primite, sau se vor eschide din orfelinatul proprii periclitând prin purtarea lor morală și creșterea celorlalți copii internați. Fiind societatea de patronaj interconfesională, la tot cazul este că hi, ca aci să se presupună vreo propagandă confesională.

Si filiala sibiiană a societății ardeleni de patronaj a introdus o mișcare spre a sprijini înființarea orfelinatului de fetițe din Cluj; în fruntea acestei filiale stau dr. Adolf Wiedorn, substitut de procuror suprem reg. și dr. Adolf Schullerus, preot ortodox, iar protectoratul l-a primit d. comite suprem și comes săsesc, camisarul guvernial Friedrich Walbaum.

In zilele acestea se vor împărti liste pentru colecte. Se recomandă călduros ornatului public spre conlucrare și intensiv sprijin.

Sumele colectate sunt a se trimite sub inscripția „Othon”, la comitetul societății ardeleni de patronaj, în Sibiu, Sch-wiss-gasse Nr. 3 a/II.

NOUTATI.

Pentru orfelinatul din Sibiu. Primim informația, că adunarea generală a creditului fonciar rural din București, într-o sămbătă, săptămâna trecută, la ora unu d. a. a votat suma de șapte mii lei pentru orfelinatul din Sibiu.

Predică în bis. catedrală. Duminică în 13/26 Martie a. c. va predica în biserică noastră catedrală diaconul Dr. Gheorghe Comșa.

Parastas. In „Foia Poporului Român” din Budapesta se scriu următoarele: „Duminică, în 19 Martie, s'a oficiat în capela noastră din Budapesta parastasul de 6 săptămâni dela moartea fericitului Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu, de către P. C. prisinel G. G. Bogoevici și P. O. D. Protopop militar Ioan Papp, de făță fiind un public numeros, cu deosebire soldați. P. C. Sa dela moartea marelui reposat în toată Dumineca a cedit cuvântările tinute de P. S. Episcopi Ioan I. Papp și dr. Miron Cristea din acest dureros priej; a vorbit despre activitatea reprezentului desvoltată în cursul de 41 ani într-o promovarea intereselor fundației marelui mecenat Emanuel Gozdu și a încheiat cu constatarea, că posteritatea cu mandrie va pomeni numele lui: ca tata de familie, ca preot, protopop, ca Episcop, Arhiepiscop și Mitropolit, precum și ca membru valoros al Reprezentanții fund. Gozdu. Roagă ceriul să-l facă părtăș de odihnă vecinie, iar în locul mult deplanșului să ne dea ca succesor un bărbat iubitor de pace, cu alipire neclintită către biserică, neurmărend interese personale”.

Nou palat regal. Palatul regal român din Calea Victoriei, cum anunță ziarele bucurătene, are să fie dărămat îndată după sfârșitul răsboiului, ca să se clădească în locul lui un palat monumental. Până atunci familia regală va locui în palatul dela Cotroceni.

Prodirector nou. Domnul Szenthimrei István, directorul gimnasiului de stat din Sibiu, a fost numit din partea Maiestății Sale prodirector la Cluj.

Scriitorul Român. Scriu zarele din București, că domnul Al. Vlăduță, apreciatul coet, care în ultimul timp trăia retras de sgomotul literar, va secolă o publicație nouă săptămânală sub direcția sa, intitulată „Scriitorii Români”. Numărul prim apare în 16 Martie v. Stirea e primă cu bucurie în cercurile literare din România, și tot astfel și la noi.

In loc de carte — cărti. S'a constatat că peste 100 de elevi dela scoalele medii din Arad, — liceu, școală reală, școală comercială, — umbrai noaptea prin cafenele și bătrâni, chefuia și jucuia cărti. Erau din clasele IV-VI. Ministrul de instrucție a eliminat pe doi din școală, unul a părăsit singur institutul, ceilalți au fost dejeniți cu asprime.

Noul rector al universității din Iași. Demisionând domnul Const. Stere din demnitatea de rector al universității din Iași, în urma conflictului avut cu studenții, s'a făcut alegere nouă de rector, la care au participat cu votul lor 57 de profesori universitari. Voiturile cele mai multe le-au intrunit următorii trei candidați: A. Filipide 30 voturi, Mateiu Cantacuzino 29 voturi și D. Alexandrescu 28 voturi. Dintre acești trei va numi acum ministrul de culte și instrucție pe noul rector.

† Ioan Ganea parch gr. or. român în Telna, tractul Alba-Iulia, fiind în etate de 34 ani, la 8/21 Martie a. c. după grele și îndelungă suferințe și-a dat sufletul în mâinile Ziditorului cereș, dimineața la orele 6^{1/2}, în locuința părinților sei din Ferihaz. Rămășite sale pământesti s'au așezat spre vecinieă odihnă după ritul gr. or. în cimitirul parchei gr. or. din Ferihaz, Joi în 10/23 Martie la 1 p. m. Odihnească în pace!

Tarul și pacea. Din Petrograd se vedește, că guvernatorul din Transilvania a întărit părinții soldaților, să nu pomenească în scrisorile trimise la front despre nici un fel de oboseală pricinuită de răsboi, de oarece faptul acesta ar descursa pe luptători. Tarul, se zice, a hotărât să facă pace numai atunci, când dușmanii s'au retrăsi de pe pământul Rusiei. Poporul rusesc trebuie să persiste în ajungerea acestei tinte.

Mare incendiu. Moara cu vapor Hungaria, a unei societăți pe acțiuni în capitală, s'a aprins și a ars total. Magazinul clădirii cu trei etaje, lung de 120 metri, s'a făcut scrum și cenușă cu toate mașinările și marfa dintr'insul, la valoare de sute de mii coroane. Moara era asigurată.

Agitațiile unui cardinal în Belgia. Cardinalul Mercier, arhiepiscopul de Mecheln, a dat o pastorală, care s'a cedit în bisericiile arhidieceze sale. Guvernatorul general al Belgiei, baronul Bissing, aflat, că pastorală cuprinde considerații de ordin politic. De aceea s'a adresat cardinalului prin o scrisoare, care s'a dat publicitatea în Bruxelles, și în care guvernatorul declară că este firm hotărât a nu tolera agitațiile politice ale capilor bisericești din Belgia.

Nouă catedră la universitatea din Berlin. Camera prusiană a votat fără desbatere propunerea să se înființeze o catedră de limbă și istoria maghiară la universitatea din Berlin. — Deocamdată se va institui numai catedra de limbă și literatură; cea de istorie rămâne pe mai târziu.

Scriitorul clasic și cinematograful. Consiliul comunal din Madrid dorește să prelucreze renomata operă *Don Quixote* a lui Cervantes pe seama cinematografului. Guvernul spaniol însă a protestat hotărât împotriva planului, declarând consiliului, că dacă dorește să răspundă scrisorile lui Cervantes în păturile poporului, să intomească edițiuni de cărți gratuite sau ieftine din tot ce a creat marele scriitor al Spaniei.

S'a obosit și Grey. Foile parisiene aduc vestea, că Sir Eduard Grey s'a obosit cu desăvârșire în slujba țării. Vizita, ce o face bărbatul de stat din Londra la Paris, are să fie probabil cea din urmă.

Este oprit a da prisonerilor băuturi alcoolice. Un ordin dat zilele acestea din partea ministrului de interne oprește, că prisonerilor de răsboi să li se servească băuturi alcoolice în restaurante, cafenele și în alte locuri. Este interzis a invita ca oaspeți la mese particolare sau publice. Persoanele, la care lucrează prisoneri de răsboi, sănătăților să ingrijească asupra traiului cumpărat al acestor soldați. Contravenienții se pedepsesc cu amendă până la 200 coroane și arest până la 15 zile.

In atențunea fraților preoți. Frații preoți, care au primit carte de predică „Invăță ne să ne rugăm”, sunt rugați să binevoiască și achita prețul ei, eventuală retrimite, ca astfel în timpul cel mai scurt să pot achita și eu cele 50% din venitul ei oferit pentru Orfelinatul din Sibiu. — Cu toată stima: Cristian, la 4/17 Martie 1916. C. Moldovan.

Regele belgian și roialistii francezi. Organul refugiaților belgieni afirmă din izvor acreditat, că regele Albert al Belgiei a primit în La Panne vizita unui deputat al partidului roialist francez, care a oferit dinastiei belgiene coroana regală a Franței. Deputatul, un membru al aristocrației franceze, a declarat că vorbește și în numele episcopilor și al romano-catolicilor din țară. Albert, cu toate acestea, a refuzat și a răspuns, că își consacrează puterea și voința numai pentru patria sa belgiană, și nu poate aproba o acțiune, care este îndreptată împotriva republiei franceze.

Din Egipt. Se apropie momentul, o spune *Times*, când comandanțul trupelor engleze din Egipt va fi în situație de a porni atacul împotriva turcilor.

Se cer lămuriri. Dela Londra se anunță zilelor milaneze următoarele: Deputul Gynel, în numele partidului său, a cerut în sedință camerei unele lămuriri despre textul convenției, prin care împărtita înțelegere se obligă a nu încheea pace separată. Lămuririle se pretendă în scop că tara să poată judeca: oare convenția amintită este obligatoare pentru totdeauna, sau este numai de caracter transitoriu. — Sir Eduard Grey la o interpellare ce i se făcuse mai de mult în aceeași ședință, a răspuns că, în interesul contractului încheiat, nu poate face despre conținutul său nici un comunicat.

Cărți și reviste.

Pagini Literare. A apărut în sfârșit numărul prim al revistei din Arad, de sub redacția domnului Victor Stanciu. Din cuprinsul bogat al acestui număr însemnat următoarele lucrări: Chemare, de Al. Ciura. O. Doină, poezie de A. Băseanu. Acasă, schiță de I. Agârbiceanu. Minerii, versuri de A. Cotruș. Sirgor, de M. Gașpar. Captivii, poezie de I. Broșu. Pagini din trecut, comunicate de I. Lupu. Cronice și alte multe notițe. — Ilustrațiile sunt numeroase, originale și de actualitate, în deosebi sunt interesante vederile în legătură cu răsboiul.

Noua publicație dela Arad va fi de bună seamă bine primită la casele românești de pretutindeni.

Revista Pagini Literare pe anul 1916 (din Martie-Decembrie) costă 16 cor., iar pentru România și Străinătate 20 cor. — Numărul 2 se va trimite numai abonaților, care au trimis pe cel puțin jumătate an abonamentul înainte.

Revista Pagini Literare pe anul 1916 (din Martie-Decembrie) costă 16 cor., iar pentru România și Străinătate 20 cor. — Numărul 2 se va trimite numai abonaților, care au trimis pe cel puțin jumătate an abonamentul înainte.

Cantece din răsboi. Dor și jale, adunate de Dr. Dimitrie Ciococa. Al doilea volumă de Cantece din răsboi conține 32

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de cl. III-a Ocolișul-mic, din protopresbiteratul Hațeg, se publică concurs cu termin de **30 zile**, dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt cele statorice în coala B. pentru întregirea dela stat.

Cerile de concurs înzestrate cu documentele prescrise de legile în vigoare se vor ăsterne subsemnatului oficiu în terminul deschis, iar concurenții să se prezinte în vre-o Dumneacă sau sărbătoare în biserică — pe lângă înștiințarea subsemnatului — spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericești și a face cunoștință cu poporul.

Hațeg, la 30 Decembrie 1915.

Oficiul protopresbiteral gr.-or al tractului Hațeg în conțelegeră cu comitetul parohial concernent.

Dr. Cornel Popescu
protopresbiteral

Nr. 15/1916.

(45) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea postului al II-lea de paroh, din parohia de cl. I-a din Orăștie, se publică concurs cu termin de **30 zile**, dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B.

Reflectanții la acest post, au la înainta petițiile de concurs, instruite conform normelor în vigoare, în terminul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral, având cu prealabilă înțuințare — a se și prezenta la biserică pe timpul serviciului divin, spre a-și arăta desteritatea în serviciile preoțești.

Concursul intrate după espirarea terminului, nu se vor considera.

Orăștie, din ședința comitetului parohial gr. or. Ion. Ș. Ț., ținută la 16 Ianuarie 1916. v.

Vasile Domșa
protopresbiteral

Băieți

se primesc ca învățăcei în franeleria (jimblăria) lui

Stefan Moga

49 1-3

Sibiu, strada Gării

Pictură bisericească și portrete.

Aduc la cunoștința On. public, că subserisul primește în lucrare orice *pictură în ulei*, în special bisericească: *iconostase, orice icoane și mărimi lucre pe pânză, lemn, zinc, eventual pe sid (păreti) etc. Cruci, prepori întregi, prosnicare etc. Cuțării, reparaturi și renoveri a tot felul de icoane, picturi și iconostase; — tot felul de auritură până la cel mai fin aur veritabil. Cu prețurile cele mai moderate.*

După fotografii bune lucrez portrete până la mărimea naturală, în Creion (Conté) și în ulei. Pentru lucrurile mele posed număroase atestate de mulțumire.

Cei înd sprijinul On. obște române, semnez

Cu toată stima:

Nicolae Baciu, pictor

Agârbiciu, Szászegerbágy (Nagyküükő m.)

În „Biblioteca meseriașilor români”

au apărut:

Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfățat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Suluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) —60

Nr. 2. I. Nestroy: Pribegii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca —50

Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru ceice voiesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu —60

Nr. 4. Ioan Lupean: Bucovina nă învățat și umblă la insurat, sau Vlăduțul manei —40

Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vieții. Partea I. Carierele economice, industriale și comerciale —60

Se pot procură de la **Librăria arhidicezană**, Sibiu.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane

Acaftistul

Presfintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Inalt Preașfințitului Domn Ioan Metianu, arhiepiscop mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

In aceasta ediție augmentată, (471 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezești Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai naivă de Ispovedanie. Invățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfintei cumine-ături. Rugăciunile după sfânta cuminecătuță. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umiliță către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umiliță către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preasfintei de Dumnezeu Născătoare. Canon de multămită către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstiția Paracclis al preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Îngerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocasiuni. Culegere de rugăciuni la feleuri întămplări. Sinaxariu pentru tot anul. Păscălia până la anul 1960 cu explicație.

Se afă în depozit spre vânzare la **Librăria arhidicezană**, și se vinde legat solid și cu gust, în coloare roșie, cu **1 cor. 60 fil.** Revânzătorilor li se dă **25%** rabat.

Tipărit pe hârtie fină, se vinde cu prețul de **1 cor. 80 fil.**

La Librăria arhidicezană

se vând cu preț redus:

	cor.
Instrument arhimedic	5·85
Glob de aramă	3·10
Scripte	4·50
Cumpăna	2·50
Potcoave magnetice	—60
Retorte	—80
Sticle pentru udat	1·60
Prismă	3·10
Sticle măritoare	3·50
Vase papilare	3·10
Vase comunicătoare	3·10
Vas de ținut apă	4·30
Pâlnic de sticlă	—50
Pocale de sticlă	—40
Rudă de sticlă și cauciuc	4·50
Tevi de sticlă	1·80
Cutii cu peatră brună	—40
Sticle cu acid cal-clor	2·10
Colecționi cu mineralii	24—
Colecționa plantelor	12—
Colecționa insectelor	15—
Colecționa corpuri geometrice	6—
Colecționa măsurilor	8—

II Tabele de intuiție.

Modelul mașiniei de aburi	3—
Să ne ferim de beaturi spirituoase	1·50
Urmăriile băieței	2·80
Himnus	3—
Cutii, conțin căte 16 tabele din istoria naturală, cutia	10—
Orășul	5—
Pădurea	5—
Munții	5—
Primăvara	5—
Vara	5—
Iarna	5—
Curtea țărnească	6—
Konyhakeră	3—
Fătătetea	3—
Palkó	3—
Öreg koldus	3—
Madarak etetése	3—
Templom	3—
Szántás, vetés, boronálás	3—
Ruhamósás	3—
Rostálás	3—
Aratás	3—
Asztalos műhely	3—
Takács	3—
Kapálás	3—
Cséplés	3—
Kovács	3—
Czipész	3—
Szüretelés	3—
Table negre mari pentru secală (ungimea 1·5 m., lățimea 1·25 m.)	10—
Standardul și emblema națională maghiară	4—

Icoane

ce se află spre vânzare la **Librăria arhidicezană** din Nagyszeben (Sibiu), cu prețuri reduse, și anume:

Nr. buc.	N u m i r e a	latimea in cm.	lungimea in cm.	pictate pe	Prețul	
					C.	f.
1	Nașterea Maicii Domnului	62	80	pânză	45	—
1	Nașterea Maicii Domnului	40	50	"	12	—
1	Punerea în mormânt	68	55	"	17	50
1	Adormirea Maicii Domnului	40	52	tinichea	15	50
1	Maica Domnului cu Mântuitorul nostru Iisus Christos	74	100	pânză	70	—
1	Răstignirea Domnului	73	100	"	70	—
1	Înarhul Niclae	55	68	"	10	—
1	Mucenicul George	55	68	"	8	—
1	Botezul Domnului	65	83	tinichea	45	—
1	Invierea Domnului	20	30	lemn	8	50
1	Ierarhul Niclae	40	52	tinichea	12	—
1	Botezul Domnului	26	32	"	10	—
2	Mucenicul Haralamb					